

CURIERUL JUDICIAR

DOCTRINA — JURISPRUDENȚA — LEGISLAȚIUNE — ECONOMIE POLITICA — FINANȚE

PRIM-REDACTOR: ION N. CESARESCU

REDACTOR-PROPRIETAR: I. S. CODREANU

ABONAMENTUL

Pe an, în România	30 lei
6 luni	16 „
3 luni	8 „
Stăinătate: 40 lei pe an, 20	6 luni

*Apare de două ori pe săptămână
sub direcțiunea unui comitet*

Abonamentele se plătesc tot-d'a-una înainte

Redacția & Administrația
București, CALEA RAHOVEI—5
Lângă Palatul Justiției
TELEFON № 1698

S U M A R

Curtea de casație, s. I: *Matilda Miercousch cu Marcu Friedman* ;
Idem: *C. Nășopol cu Gh. Berilă* ;
Idem: *Ilie Dumitru Zămbrea cu Bănică Ion Țucu s. a.* ;
Idem s. III: *Ministerul de Finanțe cu N. Săveanu* ;
Idem: *Faud Hagi Hamdi cu Huseim Cadioglu* ;
Idem: *Clayton A. Schuttlevorth cu Ministerul de Finanțe* ;
Curtea de apel s. I: *Constantin C. Filipescu și M. Dimescu
cu Ferdinand Lecompte ș. a.*
Jud. ocot. II Galați: *Prescripția dreptului d'a accepta o
succesiune* ;
Curtea din Caen și Curtea din Lyon: *Debitorul pierde bene-
ficiul termenului când el este în stare de deconștură, cu o Notă.*

JURISPRUDENȚĂ

INALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE, S. I

Audiența de la 30 Octombrie 1906

Președenția D-lui I. DUCA, Consilier

Matilda A. Miercousch cu Marcus Friedman

Prezentarea părților la judecătoria de ocol. — Dacă ele se pot înfățișa și printr'un mandatar strein, cu dreptul de a pune avocat.—(Art. 87 legea judecătoriilor de pace și art. 94 Pr. civ.).

Din dispozițiunile art. 87 din legea judecătoria-riilor de ocol, rezultă numai că părțile se pot înfățișa și printr'o rudă saă afin până la al patru-lea grad inclusiv, cari rude saă afini pot singuri fără asistența vre unui avocat să apere interesele părților în litigiū, iar nu că părțile nu se pot înfățișa și prin ori-ce alt mandatar strein, care însă, neputând avea dreptul să apere singur interesele mandantelui, poate avea totuși pe acela de a pune pe un avocat în acest scop dacă i s'a conferit un asemenea drept prin procură, întru cât legea, nu numai că nu oprește acest mod de reprezentare în justiție dar chiar îl recunoaște formal, când prin art. 87 din legea judecătoriilor de pace și art. 94 Pr. civ. dispune că părțile se pot înfățișa și prin mandatari cu procuri în regulă, asistați de avocați.

Deciziunea 442/906. — Casată, în urma recursului făcut de Matilda A. Miercousch, cartea

de judecdtă a judecătoriei ocolului IV București No. 650/906, dată în proces cu Marcus Friedman.

Curtea,

Ascultând pe d-l avocat D. Rădulescu în desvoltarea
motivelor de casare ;

Pe d-l avocat Gh. Vlădoianu în combateri.

Deliberând,

Asupra mijloacelor de casare :

«Violare de lege și greșită interpretare a art. 87 din legea judecătoriilor de ocoale. Art 87 la care se referă d-l judecător de ocol nu-și poate avea aplicare în cazul de față, căci d-l Henri Matheas, nu este cumpărător de drepturi ci procuratorul meu general».

Avënd în vedere cartea de judecată supusă recursului prin care judele de ocol, a considerat ca absentă în instanță pe recurenta de azi Matilda Miercousch, cu toate că s'a prezentat prin mandatarul H. Matheas, împuternicit cu o procură autentică, în basa căreia avënd dreptul de a se substitui printr'un avocat, era asistat de avocatul Petreanu ;

Avënd în vedere că judele de ocol spre a judeca ast-fel, s'a întemeiat pe dispozițiunile art. 87 din legea jud de pace după care părțile nu s'ar putea înfățișa prin ori-ce mandatar asistat de avocat, dacă acel mandatar nu e rudă saă afin până la al patru-lea grad inclusiv ;

Considerând că din dispozițiunile acestui text de lege rezultă numai că, părțile se pot înfățișa și printr'o rudă saă afin până la al patru-lea grad inclusiv, cari rude saă afini pot singuri, fără asistența vre unui avocat, să apere interesele părților în litigiū ;

Că însă, de aci nu rezultă că părțile nu se pot înfățișa și prin ori-ce alt mandatar străin, care însă, neputând avea dreptul să apere singur interesele mandantelui, poate avea totuși pe acela de a pune un avocat în acest scop, dacă 'i s'a conferit un asemenea drept prin procură, întru cât legea nu numai că nu oprește acest mod de reprezentare în justiție, dar chiar îl recunoaște formal, când prin art. 87 sus zis și prin art. 94 Pr. civ. dispune că părțile se pot înfățișa prin avocat, și prin mandatari cu procuri în regulă, asistați de avocați ;

Considerând că ast-fel fiind și întru cât instanța de fond constată că H. Matheas, s'a presintat ca mandatar al recurentei Matilda Miercousch, cu procură autentică și cu dreptul, să substitue un avocat, și că de fapt era asistat de avocatul Petreanu, rău judele de ocol, și printr'o greșită interpretare și rea aplicare a art. 87 sus citat, a considerat ca absentă pe recurenta Matilda Miercousch, și prin urmare sus arătatul mijloc de casare să găsește întemeiat ;

Pentru aceste mootive și fără a mai discuta cel-l'alt mijloc de casare invocat, Curtea, casează, etc.

Audiența de la 23 Octombrie 1906

Președenția D-lui CH. PHEREKYDE, Prim-Președinte

C. Nasopol cu Gh. Berilă

Regulament de competență. — Conflict negativ de jurisdicție. — Dreptul Curței de casație de a pronunța un regulament de competență. — (Art. 262 Pr. civ.).

Acțiuni posesorii. — Competința judelei de ocol a le judeca, ori-care ar fi valoarea lucrului.

Mijloacele de apărare. — Dacă ele pot determina natura unei acțiuni. — (Art. 60 legea jud. de ocoale).

1. Ori de câte ori cursul justiției se găsește întrerupt printr'un conflict negativ de jurisdicție, urmează ca Curtea de casație, în conformitate cu 262 Pr. civ., să pronunțe un regulament de competență.

2. Conform art. 60 din legea judecătorilor de ocoale, aceste instanțe sunt competente să judece în prima instanță acțiunile posesorii ori-care ar fi valoarea lucrului.

3. Nu mijloacele de apărare determină natura unei acțiuni ci cuprinsul și obiectul ei.

Deciziunea No. 424/906. — Regulat competența în urma cererii făcută de Președintele Trib. Bacău în procesul dintre C. Nasopol cu Gh. Berilă.

Curtea,

Ascultând pe d-l avocat Gh. Chiriac în expunerea afacerii.

Deliberând,

Asupra regulamentului de competență, cerut de d-l președinte al trib. Bacău prin adresa cu No. 33155 din 20 Septembrie 1906;

Având în vedere că Gh. Berilă a intentat înaintea judecătoriei ocolului Troțuș, o acțiune posesorie în contra firmei C. Nasopol et filii, din Ploiești, pentru tulburarea posesiunii unei întinderi de pământ, situat pe teritoriul comunei Slănic din județul Bacău, în mărime aproximativ ca 30 falcă; Că în cursul judecării acestui proces, firma C. Nasopol et filii, a introdus și dânsa în contra lui Gh. Berilă, o acțiune în tulburarea posesiunii unei întinderi de pământ, situată tot pe teritoriul comunei Slănic, în limitele arătate în acțiune și pe care pretinde că o are cumpărată de la licitațiune publică prin ordonanța de adjudecare a trib. Bacău cu No. 401/903 definitivă și executată prin portărei;

Că, ambele aceste acțiuni fiind conexe de judele de ocol pe motiv că s'ar referi la aceeași întindere de pământ s'a dispus judecarea lor de odată;

Că, după mai multe cercetări locale cu martori și expertize, judele de ocol din oficiu, și contra voinței părților, prin cartea de judecată cu No. 26/906, și-a declinat competența de a judeca afacerea, sub cuvânt că părțile servindu-se în susținerile lor de mai multe acte, între care o ordonanță de adjudecare a tribunalului și un proces verbal de punere în stăpânire dresat de portărei, precum și alte hotărâri judecătorești, el nu poate pipăi și nu poate interpreta niște acte eminate de la tribunal, o instanță superioară;

Că, în contra acestei cărți de judecată, ambele părți făcând apel, au cerut ca și tribunalul să-și decline competența, pe motiv că afacerea intră în competența judelei de ocol, ca primă instanță;

Având în vedere că și tribunalul Bacău, prin sentința cu No. 408/906, judecând că afacerea conform art. 60 din legea jud. de pace este de competența judelei de ocol, ca primă instanță, și-a declinat competența;

Că, ast-fel, cursul justiției găsindu-se întrerupt prin acest conflict negativ de jurisdicție, urmează ca această

înaltă Curte în conformitate cu dispozițiunile art. 262 Pr. civ. să pronunțe un regulament de competență;

Considerând că după dispozițiunile art. 60 din legea judecătorilor de pace, aceste instanțe sunt competente să judece în prima instanță, cu drept de apel, ori-care ar fi valoarea lucrului, acțiunile posesorii;

Considerând că nu mijloacele de apărare determină natura unei acțiuni, ci cuprinsul, și obiectul ei;

Considerând că acțiunile de față, având de obiect tulburarea posesiunii terenurilor în litigiu, intră în competența judelei de ocol a le judeca;

Considerând că dacă părțile pe lângă martori, și sprijinesc acțiunile lor și pe niște acte eminate de la tribunal, aceasta nu poate influența întru nimic competența judelei de ocol, de oare-ce aceasta este în drept și poate să se întemeeze și pe acte dacă sunt de natură ca, coraborate cu depunerile martorilor și alte împrejurări ale cauzei, să formeze convingerea judecăto-rului pentru stabilirea faptului posesiunii în favoarea vre-uneia din părți;

Considerând că ast-fel fiind, acțiunile care fac obiectul procesului de față, sunt de competența judelei de ocol;

Pentru aceste motive, Curtea, regulând competența, etc.

Audiența de la 26 Septembrie 1906

Președenția D-lui I. D U C A, Consilier

Ilie Dumitriu Zâmbrea cu Bănică Ion Țucu ș. a.

Competință. — Acțiune pentru anularea vânzării de pământ rural introdusă la tribunal după 1896. — Data promulgării legii judecătorilor de pace. — Incompetința tribunalului a judeca ca instanță excepțională.

Recurs. — Sentință atacată cu apel. — Judecarea unui apel de către Curtea de apel. — Dacă e admisibil recursul în contra aceleiași sentințe a tribunalului. — (Art. 14 din legea interpretativă a legii rurale din 1879).

1. Legea judecătorilor de pace din 1896 abrogând dispozițiunile legii interpretative din 1879 relative la competență, a dat în competența jurisdicțiunilor ordinare acțiunile în anularea vânzării de pământuri rurale.

Prin urmare o asemenea acțiune introdusă la 15 Maiu 1897, tribunalul nu o mai putea judeca în virtutea legii interpretative din 1879, ca instanță excepțională.

2. Este neadmisibil recursul făcut contra unei sentințe a tribunalului care fusese deja atacată cu apel, cu care ocaziune instanța de apel discutase toate motivele cari fac obiectul recursului.

Deciziunea No. 369/906. — Declarat inadmisibil recursul făcut de Ilie Dumitriu Zâmbrea, în contra sentinței Tribunalului Olt No. 297/98, dată în proces cu Bănică Ion Țucu ș. a.

Curtea,

Ascultând pe d. avocat Epure care a ridicat două incidente de inadmisibilitatea recursului;

1) Că hotărârea atacată cu recurs fiind dată conform legii interpretative din 1879 nu este supusă nici unei căi de atac, și 2) Că hotărârea atacată cu recurs fiind apelată și apelul respins, numai poate fi atacată cu recurs de cât decizia Curței de apel;

D-l avocat D. Nicolau în combaterea incidentelor ridicate precum și în dezvoltarea primului motiv de casare;

D-l avocat Epure în combatea motivului de casare;

Deliberând.

Asupra excepțiunii ridicate de intimați, prin cari aceștia tind a se declara inadmisibil recursul făcut de Ilie Dumitriu Zămbrea contra sentinței trib. Olt No. 297/98 pe următoarele motive: 1) hotărârea tribunalului, fiind dată potrivit dispozițiilor legii interpretative din 1879, nu este susceptibilă de nici o cale de atac și deci nici de recurs, conform art. 14 din sus citata lege; 2) sentința tribunalului Olt atacată azi cu recurs, fiind apelată de recurent la Curtea de apel din Craiova care i-a respins apelul, nu poate fi atacată și cu recurs, ci recursul trebuia îndreptat contra deciziei Curței din Craiova;

Având în vedere că acțiunea contra recurentului fiind introdusă la 15 Maiu 1897, tribunalul nu mai putea judeca în virtutea legii interpretative din 1879 ca instanță excepțională; că legea judecătorilor de pace a abrogat dispozițiile legii interpretative din 1879 relative la competență și a dat în competența jurisdicțiilor ordinare acțiunile în anularea vânzărilor de pământuri rurale; că deci tribunalul nu putea judeca de cât conform dreptului comun și ca atare hotărârea sa este supusă și recursului;

Că așa fiind prima excepțiune ridicată este nefondată; Asupra celei de a doua excepțiune:

Considerând că sentința tribunalului a fost atacată cu apel înaintea Curței de apel din Craiova care a respins apelul; că așa fiind și întru cât înaintea Curței s'a discutat toate motivele cari fac obiectul motivelor de casare, decizia Curței trebuia atacată cu recurs iar nu sentința tribunalului; că așa fiind excepțiunea ridicată fiind fondată, recursul urmează a fi declarat inadmisibil;

Pentru aceste motive, Curtea, declară inadmisibil recursul, etc.

INALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE, S. III

Audiența de la 27 Noembrie 1906

Președenția D-lui C. C. ȘTEFANESCU, Președinte

Ministerul de finanțe cu N. Săveanu

Contribuțiunii directe. — Impozit personal. — Dreptul proporțional. — Calcularea lui asupra venitului brut al imobilului de locuință. — Art. 3 din legea impozitului personal de la 1 Aprilie 1906.

După art. 3 din legea asupra impozitului personal de la 1 Aprilie 1906, dreptul proporțional se calculează asupra valorii locative a locuinței; iar prin valoare locativă a imobilului se înțelege venitul brut al imobilului, iar nu venitul net, ca la impozitul fonciar.

Deciziunea No. 5105/906. — Casată, deciziunea Comisiunii de apel din județul Putna, în urma recursului făcut de Ministerul de finanțe la impunerea d-lui N. Săveanu.

Curtea,

Ascultând pe d-l advocat Zeuceanu în desvoltarea motivelor de recurs în lipsa intimatului.

Deliberând,

Având în vedere că recurentul invoacă ca motiv de casare, esces de putere și violarea art. 3 și 10 din legea asupra impozitului personal;

Considerând că din deciziunea supusă recursului rezultă, că intimatul în recurs a fost impus de către comisiunea de apel, cu privire la impozitul personal, la plata taxei proporționale a chiriei calculată asupra venitului net al imobilului ce locuia, iar nu la venitul brut, cu care imobilul de locuință fusese evaluat la re-

censământul general, argumentând că de oare-ce se deduce $\frac{1}{4}$ parte din venitul pentru impozitul fonciar, tot aceiași măsură urmează a fi păstrată și pentru impozitul personal;

Considerând că după art. 3 din legea asupra impozitului personal, dreptul proporțional se calculează asupra valorii locative a locuinței, iar prin aceste cuvinte nu se înțelege de cât prețul, cu care imobilul de locuit este sau poate fi închiriat;

Considerând că impozitul personal are de obiect de a impune averea mobilă, și pentru acest scop, legiuitorul dispune ca locuitorii să plătească, pe lângă o dare fixă, o dare proporțională în raport cu chiria reală ce dâșii plătesc pentru locuința lor;

Considerând că dacă este adevărat că astfel trebuie a se calcula impozitul personal în privința persoanelor ce locuiesc cu chirie în case străine, tot astfel trebuie a se calcula acest impozit și în privința persoanelor ce locuiesc propriile lor clădiri, căci legea nu face vre-o deosebire între ambele aceste categorii de persoane;

Considerând că nici un argument decisiv nu se poate trage din legea impozitului fonciar, căci pe lângă diferența de obiect și de menire, ce există între impozitul fonciar și impozitul personal, există un text formal, art. 3 din l. imp. fonciar, care prescrie într'un mod expres, că acest impozit se va percepe asupra venitului net al imobilului, pe când nici o dispozițiune de asemenea natură nu este prescrisă în legea impozitului personal;

Considerând că, în specie, instanța de apel neimpunând pe intimat asupra întregii chirii, cu care imobilul lui putea fi dat în locuință, dânsa a dat o greșită interpretare art. 8 și 10 din legea impozitului personal, astfel că deciziunea ei urmează a fi casată;

Pentru aceste motive, Curtea, casează, etc.

Audiența din 21 Noembrie 1906

Președenția D-lui C. C. ȘTEFANESCU, Președinte

Fuad Hagi Hamdi cu Huseim Cadioglu ș. a.

Faliment. — Verificarea creanțelor. — Proces-verbal. — Contestațiuni posterioare. — Cazurile prevăzute de art. 780 Cod. comercial. — Fraudă sau dol. — Dacă asemenea contestațiuni de creanțe se pot face și cu ocazia omologărei unui concordat acordat falitului — Soluție afirmativă. Art. 780 și 826 Cod. comercial.

Când, posterior operațiunii verificării creanțelor, se descopere că, una sau mai multe din creanțele admise ca bune la masa falimentului, au fost făcute în mod fraudulos, în scop de a păgubi pe alți creditori, ori-care din acești creditori prejudiciați are dreptul a face contestațiune la admiterea acelor creanțe, conform art. 780 din Codul comercial, fără a se putea zice că prin admiterea acestei contestațiuni s'ar viola autoritatea lucrului judecat ce ar rezulta din procesul-verbal al verificării creanțelor.

Această contestare a creanțelor, pentru motivele prevăzute de art. 780 Cod. com., se poate face și cu ocazia omologărei unui concordat acordat falitului, de oare-ce după art. 862 din Codul de comerț se poate cere chiar anularea unui concordat d-ja omologat, atunci când s'ar descoperi că s'a exagerat pasivul în mod fraudulos.

Cu ocazia unei asemenea contestații la omologarea concordatului, nu este nevoie a se cita în proces și creditorul a cărui creanță a fost atacată ca simulată sau frauduloasă, fiind suficientă citarea în cauză a sindicului, care reprezintă pe toți creditorii.

Deciziunea No. 257/906. — Respins recursul făcut de Fuad Hagi Hamdi, în contra deciziei Curței de apel din Galați cu No. 18/906, dată în proces cu Huseim Cadioglu și judele sindic al trib. Constanța.

Curtea,

Ascultând pe d-l avocat Chiriacescu și Ștefan Marinescu Bolintin în desvoltarea motivului de casare; și Pe d-l M. G. Orleanu în combateri.

Deliberând,

Asupra motivului I de casare:

«Violarea principiului autorității lucrului judecat, greșită interpretare și falșă aplicare a art. 780 al. V C. com. Exces de putere și nemotivare.

«În adevăr, din momentul în care judecătorul sindic, delegat de tribunal, asemănat art. 780 C. com., a închis procesul verbal de verificare a diferitelor creanțe, declarate la greșa sindicatului potrivit art. 780 și urm. C. com., creanțele verificate și înscrise în tabloul respectiv, sunt definitiv admise la masa falimentului, așa în cât, posterior, creditorii verificați și admiși numai pot fi contestați, de vreme ce operațiunea de verificare este contradictorie și când Curtea de fond primește opunerea făcută de intimatul de astăzi, Huseim Cadioglu, violează forța lucrului judecat, rezultând din procesul-verbal de verificare, întru cât cu ocazia verificării creanței lui Hagi Hamdi n'a fost contestată; apoi chiar dacă s'ar admite, că și după închiderea procesului-verbal de verificare se pot ridica contestații contra creanțelor deja admise, conform art. 780 al V C. com., aceasta nu se poate face de cât pe cale principală înaintea Tribunalului, nu și pe cale incidentă cu ocazia operațiunilor pentru votarea și omologarea concordatului, când procedura este absolut grațioasă și când nu se pot ridica opoziții de cât numai privitor la condițiile de fond și de formă ale concordatului.

«În tot cazul, opunerea, nu se poate face de cât prin excepțiune, adică pentru unul din cazurile limitativ indicate în al. V de sub art. 780 C. com., printre care figurează «dolul». Ori, Curtea de fond ca să înlăture creanța lui Hagi Hamdi, asupra căreia hotărăște, fără chemarea acestuia se bazează pe simulație, adică, pe altă *cauză*, care nu figurează printre excepțiile art. suscitată: una fiind *dolul*, alta fiind *simulația*; legea este poate criticabilă, însă aceasta este sistemul ei. În acest caz, Curtea crează o excepție, acolo unde legea n'a prevăzut-o, interpretează greșit și aplică falș art. 780 al. V C. com.

«Apoi chiar dacă în drept, dolul din suscitatul articol este tot una cu simulația, pe care se sprijină Curtea, totuși, această instanță de fond nu constată în decizia ei, că intimatul a descoperit dolul sau simulația posterior verificării creanței lui Hagi Hamdi, căci chiar în caz de dol, dacă dolul era cunoscut în momentul verificării, el numai poate servi de bază unei contestații ridicate în urmă: ceea ce rezultă din primele cuvinte de art. 780, care zice: «În caz de descoperire.... etc., așa în cât, dă o decizie nemotivată și comite un vădit exces de putere».

Având în vedere că prin deciziunea atacată cu recurs se constată următoarele fapte:

Intimatul Huseim Cadioglu a făcut opozițiune la trib. Constanța, contra omologării concordatului acordat recurentului falit, Fuad Hagi Hamdi, de către creditorii săi, și pentru susținerea acelei opozițiuni a invocat, între alte motive și faptul că la votarea concordatului a luat parte și Hagi Hamdi, tatăl falitului, cu dreptul unei creanțe simulate care, prin surprindere a fost admisă ca bună la verificarea creanțelor;

Tribunalul a respins opozițiunea și a omologat concordatul. Curtea de apel însă, după apelul oponentului, Huseim Cadioglu, a infirmat sentința Tribunalului și admițând opozițiunea a anulat concordatul pentru arătatul motiv invocat și susținut de numitul apelant;

Având în vedere că chestiunea care s'a discutat la instanțele de fond, și care face și obiectul primei părți din motivul de casare, este de a se decide dacă o cre-

anță care, în lipsă de ori-ce contestațiune, a fost admisă ca bună la operațiunea verificării creanțelor, mai poate sau nu de a fi contestată și înlăturată de la masa falimentului în urma închiderei menționatei operațiuni de verificare a creanțelor;

Că de asemenea s'a discutat, și este a se decide și chestiunea, care face obiectul părții a doua din motivul de casare, dacă, în cazul când ar fi admisibilă asemenea contestațiune, trebuie ca ea să se judece numai pe calea acțiunilor ordinare, sau și pe aceea a unei opozițiuni la omologarea concordatului, ori a unei cereri de anulare a unui concordat deja omologat.

Asupra primei chestiuni:

Considerând că operațiunea definitivă a verificării creanțelor, în afară de judecățile ce au loc asupra contestațiunilor ce se fac contra admiterii ca bune a unora dintre creanțele depuse spre verificare, constituie un contract judiciar, care este obligator pentru toți creditorii falitului, în sensul că proprietarii creanțelor admise ca bune vor avea dreptul de a participa, în limitele prevăzute de lege, la toate operațiunile ce vor avea loc pentru lichidarea falimentului, fără de a se mai putea pune în discuțiune validitatea acelor creanțe;

Considerând însă că în cazul când, posterior operațiunii de verificare a creanțelor, să descoperă că una sau mai multe din acele admise ca bune au fost făcute în mod fraudulos și în dauna altor creditori, atunci virtualmente ori-care din acești creditori are dreptul de a face opozițiune contra admiterii acelor creanțe, fără de a se putea zice, că prin admiterea acestei opozițiuni s'ar viola autoritatea lucrului judecat, ce ar rezulta din operațiunea definitivă a verificării creanțelor, căci prin asemenea opozițiune, și prin admiterea ei, nu se face alt ceva decât se atacă și să anulează partea din contractul judiciar, relativă la admiterea creanțelor frauduloase, după principiul necontestat și necontestabil, că ori-ce contract viciat de dol este supus anulării, după cererea părții interesate (art. 961 Cod. civ.);

Considerând că, de altmintrelea, asemenea drept de opozițiune este prevăzut în mod special și expres prin art. 780 al. 5 Cod. com., pentru cazul când se descoperă dolul pentru unele creanțe admise deja ca bune, și ast-fel nu poate să fie nici o îndoială, că operațiunea verificării creanțelor poate să fie atacată și anulată pentru partea care să descopere și se constată că este viciată de dol;

Considerând prin urmare că, în specie, Curtea de apel recunoscând intimatului Huseim Cadioglu dreptul de a face opozițiune la omologarea concordatului acordat recurentului, Fuad Hagi Hamdi, pentru motivul descoperirii de dol, în urma verificării creanțelor, a făcut o bună aplicațiune a legii, fără a viola autoritatea lucrului judecat, și ast-fel este nefondată prima parte a motivului de casare.

Asupra celei a doua chestiuni:

Considerând că prin art. 854 Cod. com. să prevede că pentru judecarea opozițiunilor făcute de către creditor la omologarea concordatului se vor cita judecătorul sindic și falitul, de unde rezultă că cei-l'alți creditori neoponenți nu se cheamă la asemenea judecată, deși admiterea opozițiunii și anularea concordatului ar putea să fie contrară intereselor lor;

Considerând apoi că opozițiunea la omologarea concordatului poate să aibă ca motiv descoperirea de dol întrebuițată pentru dobândirea acordării lui, căci, prin art. 854, nu se prevede invocarea unui asemenea motiv, totuși, prin a forțiori, trebuie a se recunoaște creditorilor interesați dreptul de a-l invoca, pentru a face să se respingă omologarea concordatului, pe câtă vreme li se dă asemenea drept, în mod expres, prin art. 862 Cod. com., pentru a face să se anuleze chiar un contract deja omologat, atunci când se descopere că s'a exagerat pasivul în mod fraudulos;

Considerând, prin urmare, că din combinațiunea acestor dispozițiuni ale legii rezultă că, nu numai pe cale de judecată ordinară se poate contesta ca frauduloasă, admiterea unei creanțe la pasivul falimentului, ci și pe cale de opozițiune la omologarea concordatului, sau prin cererea de anulare a concordatului deja omologat, urmând a se chema la asemenea judecată numai oponentul, judecătorul sindic și falitul;

Considerând că, de altminteră, judecătorul sindic fiind reprezentantul intereselor tuturor creditorilor, urmează că în judecata menționatelor opozițiuni, dânsul va apăra și drepturile ce ar crede că au creditorii a căror creanțe ar fi atacate prin acele opozițiuni și astfel nu se poate zice că pe această cale de judecată s'ar perde drepturile unor creditori fără ca să fie apărați;

Considerând prin urmare că, în specie, instanțele de fond primind să judece pe calea incidentală, a opozițiunei făcute de intimatul Huseim Cadioglu, la omologarea concordatului acordat recurentului Fuad Hagi Hamdi, dacă creanța depusă de Hagi Hamdi, și admisă ca bună la operațiunea verificării creanțelor, este sau nu făcută și depusă în mod fraudulos și în dauna altor creditori, a făcut o bună aplicațiune a legii, și astfel este nefondată și această a două parte a motivului de casare;

Considerând apoi că și a treia parte din motivul de casare este nefondată, căci nu este exact că Curtea de apel ar fi anulat concordatul, pentru alt motiv de cât acela a descoperirii și a constatărei de dol la admiterea ca bună a creanței lui Hagi Hamdi, tatăl recurentului, și că ar fi făcut ast-fel o gresită aplicațiune a art. 780 al 5 Cod. com., ci se constată din contra că Curtea, prin mai multe considerante din deciziunea sa, a stabilit în fapt că menționata creanță a lui Hagi Hamdi este simulată și introdusă, ca bună, în mod fraudulos la verificarea creanțelor, ceea ce este tocmai cazul prevăzut de citatul art. 780 al 5 C. com.;

Considerând, în fine, că de asemenea este nefondată și ultima parte a motivului de casare, căci reese clar din considerentele deciziunei atacate cu recurs, constatarea de fapt ce a făcut, că descoperirea dolului a avut loc în urma operațiunei definitive a verificării creanțelor, întru cât a stabilit că creanța lui Hagi Hamdi n'a fost trecută în bilanțul falitului, și a fost apoi prezentată prin surprindere la operațiunea verificării creanțelor la care a fost admisă ca bună, în lipsa creditorilor cari aveau interesul și dreptul de a contesta, între cari creditori era și intimatul Huseim Cadioglu;

Considerând că ast-fel este nefondat întreg motivul I-ii de casare;

Considerând că recurentul a renunțat de a susține al doilea și ultimul motiv de casare;

Pentru aceste motive, Curtea, respinge, etc.

Audiența de la 25 Septembrie 1906

Președenția D-lui C. C. ȘTEFANESCU, Președinte

Clayton et Schuttleworth cu Ministerul de Finanțe

Contravenție la legea timbrului. — Comerciant. — Act de vânzare ce cuprinde un preț mai mic de cât acel real trecut în registre. — Dreptul agenților fiscalului de a constata această fraudă a comerciantului din examinarea registrelor sale. — Art. 78 și 85 l timbrului.

Agenții fiscalului sunt în drept să constate, cu ocazia revizuirii registrelor unui comerciant, fraudele ce acel comerciant ar fi comis la legea timbrului, cum ar fi de exemplu că dânsul a trecut într'un act de vindere-cumpărare un preț mai mic de cât acel real constatat din registre, în scop de a se sustrage de la plata întregii taxe datorite fiscalului.

Deciziunea No. 172/906. — Respins recursul făcut de Clayton & Schuttleworth, contra sentinței tribunalului Dolj, S. I. No. 622/905, dată în proces cu Ministerul de finanțe.

Curtea,

Ascultând de d-l adv. Conescu și F. Gesticone în dezvoltarea motivelor de casare;

Pe d-l adv. Marinescu în combateri.

Deliberând,

Asupra motivului I de casare invocat de recurenți în următoarea cuprindere:

«Exces de putere. Am invocat nulitatea procesului-verbal dresat de controlorul financiar în cauză, pe baza compulsării registrelor noastre, pe motiv că potrivit art. 78 L. T., această compulsare nu este dată de lege în competența delegaților administrațiunei timbrului și în consecință acest act dresat în afară de competența lor, este un act nul.

«Tribunalul, interpretând art. 78 L. T., este de acord cu noi pentru a constata că agenții delegați cu constatarea contravențiunilor n'au dreptul a cere de cât prezentarea registrelor, pentru a fi examinate din punctul de vedere al timbrului la cari sunt supuse, iar nici de cum n'au dreptul de a cere comunicarea lor. Totuși, tribunalul prin exces de putere înlătură nulitatea acestui proces-verbal dresat de inspectorul financiar în afară de competența lui».

Având în vedere că din sentința trib Dolj, S. I. No. 622/905, ce este supusă recursului, rezultă că Clayton et Schuttleworth fabricanți din Craiova, prin procesul-verbal dresat în ziua de 22 Iunie 1905, de către C. Oromolu inspector al timbrului și al înregistrării, au fost condamnați să plătească Statului, solidar cu Dobre Olteanu și soția sa Stanca 29½ lei, taxă de înregistrare, și 588 lei amendă, pentru faptul că Clayton et Schuttleworth a vândut lui Dobre Olteanu și soției sale Stana o mașină agricolă și s'a trecut în actul de vânzare supus timbrului un preț mai mic de cât cel adevărat, ast-fel precum s'a dovedit prin registrele sus menționatei firme;

Având în vedere că Clayton et Schuttleworth făcând apel, tribunalul prin sus menționata sentință respinge apelul ca nefondat de oare-ce constată în fapt că numiții au comis contravențiunea prevăzută de art. 85 din legea timbrului, iar în contra sentinței tribunalului contravenienții au făcut recursul ce este a se judeca;

Considerând că după art. 78 din legea timbrului, Administrația timbrului, prin agenții delegați cu constatarea contravențiunilor, are dreptul a cere, de la fie-care din cei obligați a ține registre, prezentarea acestor registre;

Considerând că întru cât nu există nici un text de lege care să oprească pe agenții fiscali, când dânsii se găsesc în revizuirea registrelor ținute de un comerciant conform art. 78 menționat, de a constata fraudele ce acest comerciant ar fi comis la legea timbrului și înregistrării, motivul invocat de recurent urmează a se respinge ca neîntemeiat;

Arupa motivului al II-lea de casare:

«Violarea art. 327 Pr. civ. Contravențiunea constatată prin procesul-verbal atacat de noi cu apel este aceea prevăzută de art. 84 L. T.

«Ni se impută că la un act de vânzare n'am plătit taxele dreptului de înregistrare în modul și în termenile prescise prin legea timbrului. Am dovedit inexactitatea în fapt a acestei constatări, prin prezentarea actului de vânzare, din care se constată că taxa de înregistrare s'a plătit în modul și termenul prescise de lege. Tribunalul recunoscând acest lucru ne judecă de contravențiunea prevăzută de art. 85 l timbrului schimbând în apel cauza și obiectul contravențiunei și violând ast-fel dispozițiunile exprese ale art. 327 Pr. civ.

Considerând că din deciziunea supusă recursului rezultă că inspectorul fiscal Oromolu a condamnat pe Clayton et Schuttleworth la amendă pentru că prin

fraudă au plătit fiscului taxa de înregistrare pentru un contract de vânzare mai mică de cât aceea ce era datorită trecând în actul autentificat de tribunal prețul vânzării cu o sumă mai mică de cât primise în realitate și care se constată din registrele numiților comercianți;

Considerând că același fapt constatat prin procesul-verbal de contravențiune, a fost dedus înaintea tribunalului ca instanță de apel și asupra aceluiași fapt tribunalul s'a pronunțat prin sentința atacată cu recurs; că deci fără cuvânt recurentul se plânde că în disprețului art. 327 Pr. civ. s'ar fi schimbat cauza sau obiectul pricinii înaintea instanței de apel, căci instanța de apel a menținut faptele, dar a schimbat numai calificarea lor în raport cu legea, ceea ce este permis;

Considerând că în asemenea împrejurare, citarea greșită a art. 84 din legea timbrului în procesul-verbal de contravențiune, în loc de a se cita art. 75 din aceeași lege care prevede contravențiunea comisă nu poate avea nici o înrîurire în cauză.

Pentru aceste motive, Curtea, respinge, etc.

CURTEA DE APEL DIN BUCUREȘTI, SECȚIA I

Audiența de la 25 Octombrie 1906

Președenția D-lui **SC. POPESCU**, Prim-Președinte

Constantin C. Filipescu și M. Dinescu cu Ferdinand Lecompte ș. a.
Deciziunea civilă No. 242

Legea consolidării terenurilor petrolifere. — Tribunal de arbitri instituit prin actul de concesiune. — Dreptul aceluși tribunal a judeca numai neînțelegerile ivite după consolidare. — Dreptul concesionarului de a exploata terenuri petrolifere. — Ce fel de drept constituie. — Condițiunile cerute pentru a se consolida un teren petrolifer. — Părțile ce trebuiesc citate la consolidare. — Art. 1 și 3 din legea asupra consolidării terenurilor petrolifere.

1. *Atunci când se cere consolidarea unei concesiuni de terenuri petrolifere, nici o neînțelegere nu poate fi între concedant și concesionar; că din contră, ei trebuie să fie de acord pentru a obține consolidarea; că dar, clauza dintr'un act care prevede instituirea unui tribunal arbitral nu-și are aplicațiunea de cât după consolidare, adică în cursul executării, când s'ar ivi neînțelegeri între părți în privința înțelesului și executării contractului.*

2. *Conform art. 1 din legea concesiunii terenurilor petrolifere, dreptul concesionarului de a exploata terenurile petrolifere ce i s'ar da în concesiune de particulari, este un drept real imobiliar, iar nu o înstreinare imobiliară; că chiar dacă s'ar considera ca o înstrăinare a subsolului ea nu e nulă de drept, ci potrivit art. 515 Pr. civ. își va avea toată tăria, dacă înainte de adjudecare, cumpărătorul a dobândit ratificarea creditorului său creditorilor ce urmăresc vânzarea sau dacă a consemnat sumele trebuincioase spre a plăti în întregul lor toate creanțele; că în tot cazul cei în drept a invoca nulitatea concesiunii, sunt creditori, iar nu proprietarul datornic.*

3. *Singura condițiune impusă celui ce vrea să consolideze dreptul său de concesiune, este ca să alătore o schiță de plan, ridicat de un inginer din corpul tehnic al statului, sau din cei trecuți în tabloul tribunalului, fără să interzică părții ca atunci când e inginer, să-și ridice singur planul terenului său petrolifer.*

4. *Legea specială a consolidării terenurilor petrolifere nu cere notificarea concesionarului a cesiunii unui teren petrolifer iar dreptul concesionarului se păstrează prin simpla transcriere a actului în registru special.*

5. *Art. 3 din legea consolidării terenurilor petrolifere arată persoanele ce trebuiesc citate, și printre ele nu figurează nici creditorii nici posesorii cu orî-ce titlu ar fi ei.*

Curtea deliberând,

Având în vedere apelurile făcute de Constantin C. Filipescu și de Mihail Dimescu fostul și actualul proprietar al moșiei Filipești de Târg, contra hotărârei cu No. 107/906 a comisiunii pentru regularea și consolidarea drepturilor de concesiuni petrolifere din județul Prahova, apeluri conexe;

Având în vedere că prin această hotărâre comisiunea a consolidat în favoarea d-lor Pierre Joseph Papon de Lameigne și Ferdinand Lecompte, dreptul concedat lor cu actul autentificat la tribunalul Ilfov, secția de Notariat sub No. 8928/904, și transcris în registru special al tribunalului Prahova sub No. 2037/904, asupra terenului situat în comuna Detești, formând lotul No. 1, cum și dreptul concedat lui N. Poenaru Iatan cu actul autentificat la tribunalul Ilfov, secția de notariat sub No. 8848/904, transcris în registru special la trib. Prahova sub No. 9036/904 și transcris intimațiilor prin actul de cesiune autentificat la trib. Ilfov sub No. 5848/905 și transcris în registru special al trib. Prahova sub No. 2589/905 asupra terenului situat tot în com. Detești formând lotul No. III, terenuri a căror întindere, vecinătăți și configurații sunt arătate în actele de concesiune și schițele de plan alăturate la ele;

Având în vedere că apelații invocă, în prim loc, incompetența comisiunii, și prin urmare și a Curței, de a se pronunța în această afacere, întemeindu-se pentru aceasta pe o clausă finală inserată în contractele de concesiune, după care părțile ar fi convenit să defere neînțelegerile ivite unui tribunal de arbitri; că dacă n'a propus-o înaintea comisiunii cauza este că ea și-a început lucrările înainte de ora 9 indicată în citațiune, astfel că, când s'au prezentat la localitate hotărârea era deja pronunțată;

Având în vedere că, întru cât părțile erau citate la localitate pentru ziua de 17 Martie 1906 ora 9 a. m. presupunția e că comisiunea n'a putut face convenitele investigații și da hotărârea sa înainte de această oră; că această presupunție nu poate fi dărâmată de cât prin înscrierea în fals; că orî-ce alte dovezi ce s'a cercat a se aduce, precum declarațiunile luate de la jandarmi, nu pot fi ținute în seamă;

Având în vedere că atunci când se cere consolidarea unei concesiuni de terenuri petrolifere, nici o neînțelegere nu poate fi între concedant și concesionar; că din contra, ei trebuie să meargă mână în mână pentru a obține consolidarea; că dar clauza care prevede instituirea unui tribunal arbitral nu și-ar putea avea aplicațiunea de cât după consolidare, când în cursul executării s'ar ivi neînțelegeri între părți în ce privește înțelesul și executarea contractului, cum de alt-fel au și grija de a o spune, că chiar atunci s'ar putea invoca nulitatea acestei clauze, întru cât nu s'a arătat numele arbitrilor și contestațiile născute sau ce s'ar putea naște și pe care arbitri au a le judeca, cum cere art. 342 Pr. civ.; că dar incidentul de incompetență e nefondat și se înlătură;

Având în vedere că, în fond, s'a invocat în susținerea apelurilor că moșia era ipotecată la mai mulți creditori; că în momentul când s'a făcut actele de concesiune era transcris comandamentul unui creditor următor; că concesionarii știa de existența acestor sarcini

și de urmărire; căci au pus obligație proprietarului ca să obțină consimțământul creditorilor ipotecari, dreptul acordat fiind un desmembrământ al proprietății;

Având în vedere că, după cum o spune art. 1 din lege, dreptul concesionarului de a exploata terenurile petrolifere ce i s'au dat să i se vor da în concesiune de particulari este un drept real mobil, iar nu o înstreinare imobiliară; că chiar dacă s'ar considera ca o înstreinare a subsolului, ea nu e nulă de drept, ci potrivit art. 515 Pr. civ. și va avea toată tăria dacă, înainte de adjudicare, cumpărătorul (în specie cesionarul) a dobândit ratificarea creditorului său creditorilor ce urmărește vânzarea, sau dacă a consemnat sumele trebuincioase spre a plăti în întregul lor toate creanțele, capete, dobânzi și cheltueli; că în tot cazul, cei în drept a invoca nulitatea concesiunii sunt creditorii, iar nu proprietarul datornic (art. 514 și 516 Pr. civ.) și ei nu numai că nu o cer, dar au lăsat chiar în suspensiune vânzarea moșiei; că nu d-l Filipescu este în drept să invoace acest motiv mai rezultă și din împrejurarea că prin actele de concesiune el și-a luat obligațiunea de a obține consimțământul creditorilor și ca probă că concesiunea nu era supusă acestei condițiuni este că printr'una din clauzele contractului se dă drept cesionarilor de a intra în posesiunea terenului imediat după autentificare; cât pentru d-l Dimescu, actualul proprietar al moșiei, el e și mai puțin autorizat să se opună întru cât și cumpărătorea sa este posterioară transcrierii comandamentului; că ori cum ar fi, nu pe cale de consolidare se poate cere și obține anularea contractului de concesiune petroliferă;

Având în vedere că se contestă în al doilea rând sinceritatea și exactitatea planurilor, întru cât în actele de concesiune se vorbește de circa 50 hectare și în realitate se coprinde o întindere mult mai mare; că oșebit de asta planul nu putea fi ridicat chiar de Inginerul Poenaru-latan care era parte la una din concesiuni;

Având în vedere că singura condițiune impusă celui ce vrea să consolideze dreptul său de concesiune este ca să alături o schiță de plan, indicând vecinii imediați și întinderea terenului concedat, ridicat de un Inginer, din corpul tehnic al Statului său din cei trecuți în tabloul tribunalului (art. 3 din lege) și nu se contestă că Inginerul Poenaru latan întrunea aceste condițiuni; că nicăeri nu se interzice părții ca atunci când e inginer să-și ridice singur planul; că de alt-fel în actele de concesiune se spune că cea ce se conceda era o dată circa 50 hectare și altă dată circa 25 hectare întindere de pământ în formă de paralelogram cu limite bine determinate și inginerul n'a făcut de cât să figureze pe schițe de plan întinderea și vecinătățile terenului concedat după planul topografic al moșiei ridicat și despărțit încă din anul 1868 de Inginerul E Sureanu pentru Inginerul A. Knapprech, schițe care s'au avut în vedere și se găsesc alăturate la actele de concesiune cu semnătura părților; că, dacă este așa, expertisa ce se cere, în ce privește întinderea terenului concedat, devine inutilă; că dar și aceste mijloace cată a fi înlăturate ca nefondate;

Având în vedere că pentru terenul concedat inginerului Poenaru latan și cesionat de acesta d-lor Pierre Joseph Papon de Lameigne și Ferdinand Lecompte, se mai invocă de apelanți că nu s'ar fi notificat cesiunea și aceasta pentru motivul că Poenaru latan renunțase la concesiune;

Având în vedere că, de și printr'o carte de vizită Poenaru latan comunică lui Filipescu că convine a anula actul de concesiune la cererea d-sale, nu se face dovadă însă că acesta a acceptat propunerea până în momentul când Poenaru latan a trecut cesiunea celor alți intimați; că dar, astăzi, ast-fel de scrisori nu pot fi o puse cu succes actualilor concesionari. Cât privește lipsa de notificare a cesiunii, legea specială nu o cere, iar dreptul concesionarului se păstrează prin simpla tran-

scriere a actului în registru special, formalitate care în specie s'a îndeplinit;

Având în vedere că apelanții mai pretind că, cu ocazia consolidării, trebuia ciatat și creditul rural care avea moșia în posesie;

Având în vedere că art. 3 din lege arată persoanele ce trebuiesc citate și printre ele nu figurează nici creditorii, nici posesorii cu ori-ce titlu ar fi ei; că dar și acest motiv e nefundat;

Având în vedere că se invoacă, ca ultim mijloc de apărare, că prin sentința de consolidare s'ar da drept concesionarilor să exploateze ori-ce minerale și prin urmare și lignită care e exceptată prin actul de concesiune;

Având în vedere că dreptul de concesiune, după cum o spune legea în titlu său chiar, este limitat la exploatarea petrolului și ozocheritei; că nu rezultă din hotărâre că s'ar fi acordat concesionarilor drepturi mai întinse; că de alt-fel ei au declarat formal în instanță că nu înțeleg să se atingă de lignită; că dar și acest motiv e nefondat.

Pentru aceste motive, redactate de d-l Prim-președinte Scarlat Popescu, Curtea, respinge apelul, etc.

(ss) Sc. Popescu, Al. D. Dobriceanu, Gr. Ștefănescu, G. Buzdugan.

Grefier (s) N. Brătianu

JUDECATORIA OCOLULUI II GALAȚI

Audiența de la 17 Noembrie 1906

Partaj. — Succesiune. — Facultatea de a accepta o succesiune. — Prescripțiunea acestui drept în termen de 30 ani. — Dacă succesorul, după trecerea acestui termen de la deschiderea succesiunii fără să accepte succesiunea, mai poate cere partajul. — (Art. 700 și 1890 C. civ.);

Dacă prescripțiunea curge contra unui moștenitor minor.

1. După art. 700 C. civ., facultatea de a accepta sau de a se lepăda de o succesiune se prescrie prin același timp ce se cere pentru prescripția cea mai lungă a drepturilor imobiliare, care după art. 1890 C. civil este de 30 ani, iar această prescripție are drept rezultat că ridică moștenitorului calitatea sa, și-l pune în acea situațiune ca și cum n'ar fi avut nici odată vre un drept asupra moștenirii;

2. Prescripțiunea dreptului de a accepta o succesiune, nu poate curge în contra unui minor;

Judecata,

Ascultând pe d-l avocat M. Buhociu în desvoltarea finei de neprimire, cerând respingerea acțiunii de partaj întru cât au trecut 30 ani de la moartea lui de cujus; și pe d-l avocat N. G. Mihăilescu în combateri, care susține că prescripția nu curge în contra minorului;

Deliberând,

Asupra finei de neprimire, ce se întemeiază pe dispos. art. 700 combinat cu art. 1890 C. civ. pârâțul, susținând că de la moartea lui Gh. Dima au trecut mai bine de 30 ani fără ca reclamanțele să fi acceptat succesiunea, și că prin inacțiunea lui timp de 30 de ani au pierdut dreptul de a mai cere împărțeala;

Având în vedere că conform art. 700 C. civil, facultatea de a accepta sau a se lepăda de o succesiune se prescrie prin același timp ce se cere pentru prescripția cea mai lungă a drepturilor imobiliare, prescripțiune care după dispozițiunile art. 1890 C. civ. este de 30 ani;

Având în vedere că de și interpretarea acestui text, corespunzător art. 789 C. civil francez a dat naștere la mai multe sisteme foarte variate (a se vedea Fuzier Herman, art. 789, t. II, pag. 81) totuși, față cu textul articolului sus citat «facultatea de a accepta sau de a se lepăda de o succesiune» e îndubitabil, că ceea-ce legiuitorul declară că se prescrie prin 30 ani este însuși dreptul succesoral; în adevăr legea deferă succesiunea unei persoane, dacă aceasta nu uzează de dreptul său acceptând succesiunea, după 30 ani îl pierde și prin aceasta pierde chiar calitatea lui de succesori, ca și cum nu ar fi fost chemat la succesiune;

Că dar prescripțiunea facultății de a accepta sau repudia o succesiune, are drept rezultat, că ridică moștenitorului calitatea sa și îl pune în acea situațiune ca și cum n'ar fi avut nici-odată vre-un drept asupra moștenirii;

Având în vedere, că ast-fel fiind, prescripțiunea prevăzută de art. 700 C. nu poate fi de cât o prescripție pe care o poate opune cel ce posedă un bun succesoral chiar dacă nu l'a posedat un timp suficient pentru a prescrie (30 ani).

Această prescripție este cu totul diferită de cea prevăzută de art. 729 C. civil, care este o prescripție achisitivă (a se vedea Planiol, t. II, pag. 581; Laurent, t. 9, No. 481 și următorii);

Având în vedere că această prescripție începe a curge din ziua deschiderii succesiunii și că ori-ce prescripție este suspendată sau întreruptă de cauzele ordinare de suspendare sau întrerupere; că dar ea nu poate curge contra unui moștenitor minor;

Că dar cererea reclamantului de a dovedi cu acte de naștere că prescripțiunea a fost întreruptă prin minoritate este admisibilă.

Judecător, Th. Missir

RESUMAT DE JURISPRUDENȚĂ STREINĂ

CURTEA DIN CAEN

Audiența din 8 Februarie 1904

Obligație. — Termen. — Perderea beneficiului termenului. — Insolvabilitate. — Imprejurările care o constituiesc. — Art. 1188 C. fr. (1025 C. rom.)

Debitorul pierde beneficiul termenului, când este în stare de deconfitură (insolvabilitate).

Simpla insolvabilitate nu constituie deconfitura. Pentru ca aceasta să existe se cer urmăriri, proteste, într'un cuvânt acte dintr'acele care dovedesc că debitorul se găsește în imposibilitate de a face față plăților sale. În specie nu este în stare de deconfitură, debitorul a cărui activ este inferior pasivului neexigibil încă, dacă activul său n'a fost obiectul nici unei urmăriri, afară de o poprire, care și cea este contestată pentru că creanța în baza căreia ea a fost făcută, nu este exigibilă.

(Din Revue du Notariat, 1905, p. 438, 439, No. 12109).

Observație. — Debitorul necomerciant pierde beneficiul termenului, de câte ori se găsește în stare de deconfitură, adică într'o stare notorie și constantă de insolvabilitate, după cum se exprimă art. 128 din Pr. civ.

Perderea termenului pentru debitorul insolvabil are loc de drept, fără nici o cerere în judecată din partea creditorului, de și Curtea de casație din Franța a decis contrariul, destul este în fapt să se constate că pasivul debitorului întrece

activul său; ceea-ce se va constata în deajuns prin fuga sau dispariția debitorului; prin urmărirea averii sale de către mai mulți creditori (art. 128 Pr. civ.); prin neplata datoriilor sale, în urma acordării mai multor termene de grație; prin însuși mărturisirea ce ar face debitorul că nu mai este în stare să-și plătească datoriile sale (Cpr. art. 1979 lit. a C. Calimach); prin separarea de patrimoniul admisă în favoarea soției debitorului, etc. Toțul, în fine, este o chestie de fapt. Vezi D. Alexandresco, t. VI, p. 126, 127.

N. R.

CURTEA DIN LION

Audiența din 10 August, 1904

Obligație. — Termen. — Perderea beneficiului termenului. — Micșorarea siguranțelor date prin contract. — Resistența debitorului. — Art. 1188 C. fr. (1025 C. rom.)

Resistența debitorului la executarea unei obligații nu constituie o micșorare a siguranțelor date, de natură a-l lipsi de beneficiul termenului stipulat.

(Din Revue du Notariat, 1905, p. 440, No. 12110).

Observație. — Art. 1025 din codul civil lipsește de beneficiul termenului pe debitorul care, prin fapta sa, a micșorat siguranțele ce prin contract dăduse creditorului său.

Aceasta decădere nu are loc de drept, ci trebuie ca creditorul să dobândească o hotărîre care să constate că debitorul prin faptul său culpa sa, a micșorat siguranța ce el dăduse creditorului. Or, debitorul fiind incontestabil în drept de a invoca mijloacele de apărare ce există în favoarea sa, rezistența lui de bună credință nu este o culpă. Pentru ca această rezistență să constituiască o culpă și să-l facă, în consecință, să piardă beneficiul termenului, trebuie ca ea să fie cu totul nejustificată și să fi fost făcută cu rea credință, în scopul de a întârzia plata, spre a se face cu puțință urmărirea altor creditori. Vezi pentru mai multe detalii asupra art. 1025, D. Alexandresco, t. VI, p. 127 urm.

(N. R.)

Rugăm stăruitor pe abonații cari ș'au schimbat domiciliul, să ne anunțe printr'o carte poștală indicându-ne exact noua D-lor adresă, pentru a putea primi regulat ziarul.

* * *

Anunțăm că la 12 cor. va apare în Tipografia «Curierului Judiciar» Ediția III-a **Legea și procedura electorală pentru Cameră și Senat, consiliul comunal și județean**, adnotată cu jurisprudența Inaltei Curți de casație până la zi, de d-l George St. Bădulescu, prim-grefier la Inalta Curte de casație. Prețul: 3 lei broșat; 4 lei legat flexibil în pânză.

Comandele se primesc la «Curierul Judiciar».